

Vi bytte liv

En utflykt i bergen
— förändrade allt —

FAMILJEN LASSGÅRD LÄMNADE SVERIGE FÖR COLOMBIA

AV: ANNA-MARIA STAWREBERG, CECILIA GUSTAVSSON FOTO: PRIVAT, TT

**Adopterade David Lassgård åkte till Colombia för att hitta sina släktingar. Så blev det inte. I stället flyttade han, hustrun Hanne och de två barnen dit för att driva ett kaffeföretag.
– Det här är vårt hem nu.**

Det blir inte alltid som man tänkt sig. För det är klart att David Lassgård hoppades på att hitta sin biologiska familj när han och hustrun Hanne först reste till Colombia, det land han adopterats ifrån när han var två år gammal.

– Jag hade en del dokument och visste till exempel vad min biologiska mamma hette. Jag hade också namnet på den kvinna som tog hand om mig när jag var spädbarn och som lämnade mig för adoption. Men mer visste jag inte, säger David.

Vi pratar över Skype, och David och Hanne Lassgård sitter på en solig veranda. Det

är tidig morgon i Medellín, som är Colombias näst största stad. Solen är redan uppe och fåglarna har sjungit upp sig för länge sedan. I bakgrunden skymtar blommande växter och barnen är lämnade på förskolan.

– Jag hade hoppats att vi skulle hitta åtminstone några släktingar, eftersom jag ändå sedan jag var i tonåren funderat på mina rötter, fortsätter David.

Sökte sina rötter

David och Hanne påbörjade ett detektivarbete som skulle föra dem bakåt i tiden, till 1981, då David föddes någonstans i miljonstaden Medellín.

De lyckades lokalisera stället

där David registrerades som bebis, de fick hans födelsecertifikat och lyckades hitta kvinnan som tagit hand om honom under hans första tid i livet, och som sedan lämnat honom till barnhemmet för adoption.

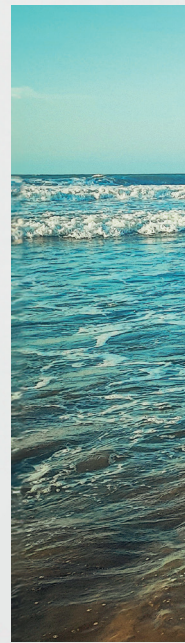
– Men hon ville inte prata med oss, och där tog vårt sökande slut, säger Hanne.

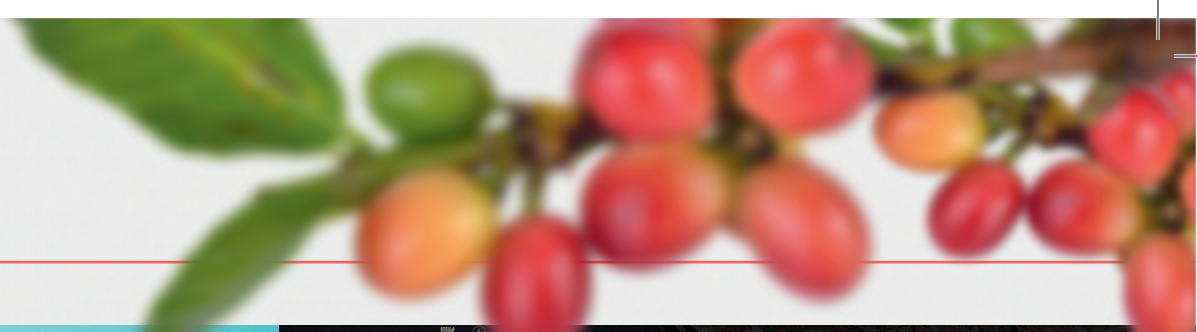
Besvikelsen var total. Var det så här deras livs resa skulle sluta? I ett fiasko?

– Men så ryckte vi upp oss. Vi bestämde oss för att ändå göra Colombia och bokade bland annat in oss på en guidad utflykt till en kaffeplantage uppe i bergen, säger David.

Den utflykten kom att ändra deras liv.

Forts på nästa sida

Colombia har allt, tycker familjen: Stilla havet, berg, öken och Amazonas.

Hanne med sin pappa Rolf Lassgård, året är 2013.

Paret Lassgård föll för det colombianska kaffet.

Det är väldigt enkelt att ha barn i Colombia

David hittade inte sin släkt, men han och Hanne fann i stället ett nytt hemland.

VI HAR LANDAT HELT I VÅRT NYA HEMLAND

Forts från föreg sida

Kaffeplantagen låg två timmars bilresa utanför Medellin, uppe i Anderna, och under en frukost bestående av gårdens egenodlade kaffe, varm choklad, färskpressad apelsinjuice och det typiskt colombianska majsbrödet arepa med ost, började plantageägaren berätta om kaffeodling, om hur kaffebönderna själva inte har möjlighet att bestämma priset och om hur vanligt det är med barnarbete på plantagerna.

Människorna här är otroligt hjälpsamma

tensivt liv med småbarn och jobb.

Allt tog paus

Så kom pandemin och allt stannade upp. David och Hanne fick tid att fundera över vad de egentligen ville med livet.

– Hanne var föräldraledig och jag kunde inte resa som jag brukade göra i mitt jobb. Eftersom vi

båda alltid har drivits av någon form av rättspatos började vi prata om att försöka göra något av den här upplevelsen vi haft på kaffeplantagen, säger David.

De hade kvar kontaktuppgifterna till familjen, och de ordnade ett digitalt möte. Under samtalets gång passade Hanne och David på att beställa hem tio kilo av kaffet som familjen producerade. De tänkte att de skulle kunna sälja det här hemma.

– Vi tyckte att det här, kaffe producerat på ett schysst sätt, behövde tas till svenska folket. Det kändes som ett bra första steg för att flytta makten från de multinationella företagen tillbaka till bonden, kommenterar David.

Det blev början på en liten verksamhet där Hanne och David importerade kaffe från familjen uppe i bergen och sålde vidare till svenska kaffedrickare.

Flyttade iväg

Och ju mer de två pratade om framtiden, desto mer realistiska verkade deras drömmar vara. Kanske gick det faktiskt att ändra förhållandena för kaffeodlarna i Colombia?

I samma veva blev det regeringsskifte i

Forts på nästa sida

Nu bor paret i en gated community och känner sig trygga.

Blev skakade

Den här familjen hade bestämt sig för att försöka ändra på arbetsförhållandena, ge arbetarna skäliga löner och följa FN:s 15 klimatmål. Men det var tufft, och att få ut kaffet till försäljning var i det närmaste omöjligt.

– Vi fick en inblick i vad det innebär att vara kaffebonde. Varken David eller jag hade tidigare fattat hur vi i västvärlden utnyttjar kaffeodlarna, och när vi åkte hem till hotellet var vi ganska skakade, minns Hanne.

Paret åkte tillbaka till den bekväma tillvaron i Stockholm. De fortsatte leva som vanligt. De hade det ju bra. Levde i en flott lägenhet på Östermalm. Och nu hade de ändå fått se landet som David föddes i.

Vardagen rullade på. De blev föräldrar till två söner. Hanne arbetade som socionom, David på ett amerikanskt techföretag. Men det var något som skavde, och efter något år bestämde de sig för att flytta till en gård på Österlen.

Det hände att de funderade över hur det gick för familjen som försökte ändra villkoren för Colombias kaffeodlare. Men samtidigt levde Hanne och David ett in-

Odlingen av kaffe väckte Davids och Hannes intresse.

Arthur
lärde sig
språket snabbt,
precis som brorsan
John.

"Varken David eller jag
hade tidigare fattat hur vi
i västvärlden utnyttjar
kaffeodlarna, och när vi
åkte hem till hotellet var
vi ganska skakade",
minns Hanne.

Kaffe-
plantagen
som ändrade
deras liv ligger
högt uppe
i bergen.

Det är svårt
att ta sig runt
utanför storstäderna
om man inte har bil själv.
Tyvärr gäller inte svenska
körkort i Colombia så
Hanne och David får ta nya.

Forts från föreg sida

Sverige, och både Hanne och David upplevde att klimatet på hemmaplan blev allt hårdare. Det Sverige de bodde i var inte ett Sverige de trivdes i. Allt sammantaget gjorde att de var redo för ett nytt steg.

– Vi gick på magkänslan, gjorde oss av med alla våra ägodelar, packade ner vårt liv i fyra resväskor och satte oss på ett plan till Colombia, säger David.

Det låter enkelt när de berättar om det. Och trots att de varken kunde tala spanska eller hade något ordnat boende för sig och de två barnen, som då var två och fyra år, kände de sig trygga i sitt beslut.

Åtminstone tills de landade i Colombia och på flyg-

platsen insåg att de glömt att ordna de visum som krävs. Dessutom visade det sig att Hanne glömt sin plånbok ombord på flygplanet i samband med mellanlandningen.

Pappa var orolig

Det ordnade sig med visumen. Men plånboken gick inte att lokalisera. Så där stod familjen Lassgård i sitt nya hemland utan pengar, trötta, hungriga, utan att kunna språket och med två små barn i släptåg.

– Det var då vi upptäckte Colombias rätta ansikte. För alla runt omkring oss var nästan överkligt hjälpsamma, berättar Hanne.

Hanne har tidigare berättat i en intervju med Hänt att hennes pappa, skådespelaren

Rolf Lassgård, var lite orolig över landet de valt att flytta till – att han som många andra tänkte att Colombia, och speciellt Medellín, var farligt.

– Han vill väl inte att hans barn, hans barnbarn och pappan till hans barnbarn ska bo på en plats som han tror är farlig. Så det har väl varit mycket omsorg, sa hon.

Tiden har gått. Numera har familjen Lassgård sin vardag i Medellín och de känner sig inte längre som besökare. De har bestämt sig för att stanna på obestämd tid, och alla utom Hanne är colombianska medborgare. De satsar helt på kaffeexporten, och samarbetar tätt ihop med familjen som äger kaffeplantagen.

– Vi har tagit oss igenom de

största utmaningarna och har bra koll på hur Colombia fungerar, så nu är det bara att njuta av vår vardag här.

Sönerna Arthur och John har hunnit bli tre respektive fem år gamla. De lärde sig spanska snabbt och går i förskola.

– Det är väldigt enkelt att ha barn i Colombia. Klimatet tillåter dem att leka ute året om, och därför är de mycket mindre sjuka än de var i Sverige. Det finns också otroligt mycket aktiviteter för barn, de blir inkluderade och ses som självklara överallt.

Är trygga

Trots alla varningar de fått om kriminaliteten i Colombia bodde de i ett vanligt bostadskvarter under den första ti-

De satsar helt på kaffeexporten och samarbetar tätt ihop med familjen som äger kaffeplantagen.

Familjen känner sig inte längre som besökare och har bestämt sig för att stanna på obestämd tid i Colombia.

den. I dag har de flyttat till en lägenhet i en gated community (inhägnat område) som bevakas av en anställd vakt.

– Alla känner alla här. Barnen cyklar fritt på innergården, och vi känner oss väldigt trygga. Vi har fantastiska grannar med barn i samma åldrar som springer mellan våra lägenheter och leker, lånar leksaker och hämtar frukt och juicer i kylan.

Vad förvånade er mest i ert nya hemland?

– Det mest positivt överraskande är helt klart människor och värmen vi har mött här. Vi har redan funnit fina vänner som bjuder in till olika traditioner, kalas och lik-

nande. Vi är också överraskade av den livsstil som Medellín kan erbjuda, med personlig tränare som kommer hem till oss tre dagar i veckan och en anställd som hjälper oss i hus-

hållet med städning, tvättning, handling och matlagning, vilket ger oss mer tid till barnen.

Men visst har de även upptäckt nackdelar. En är hur viktig bilen är i landet.

– Det är svårt att ta sig runt till ställen utanför storstäderna om man inte har bil själv. Och tyvärr så gäller inte våra körkort här, så vi måste ta körkort på nytt! Det är väldigt tråkigt. En annan sak är att colombianer inte är så bra på tider, där blir det förstås en

kulturkrock för oss svenskar.

Länderna och mentaliteten skiljer sig åt på många sätt. Till exempel är det mycket mer högljutt i Colombia än i Sverige.

– De spelar hög musik på restauranger, i taxin och överallt! Vi börjar vänja oss och säger ibland till om att sänka ljudet, men som svensk har man nog en önskan om lite lugn och ro ibland. Som tur är bor vi väldigt lugnt.

Mer könsroller

En annan kulturell skillnad är att barnen där har mycket tydligare könsroller.

– Pojkar har blått och flickor har rosa. Här är det också uppdelat väldigt tydligt vad flickor ska tycka om och vad pojkar ska tycka om. När vi

kom hit fick våra söner välja varsin ryggsäck och valde en med katter på. Ett år senare fick de nya väskor och valde då Sonic och Spiderman ...

Nu känner familjen att de har landat helt i sitt nya hemland. För även om David är född i Colombia hade han ju inga minnen därifrån, och landet var därför nytt även för honom.

För honom har flytten blivit ett tydligt sätt att knyta an till sitt ursprungsland.

– Att få komma till sitt land och känna stolthet, känna att man har en nationalitet, det har betytt massor. För mig har det spelat stor roll när andra colombianer har mött mig på ett sätt som får mig att känna: "Du är colombian, David. Välkommen hem!" ■